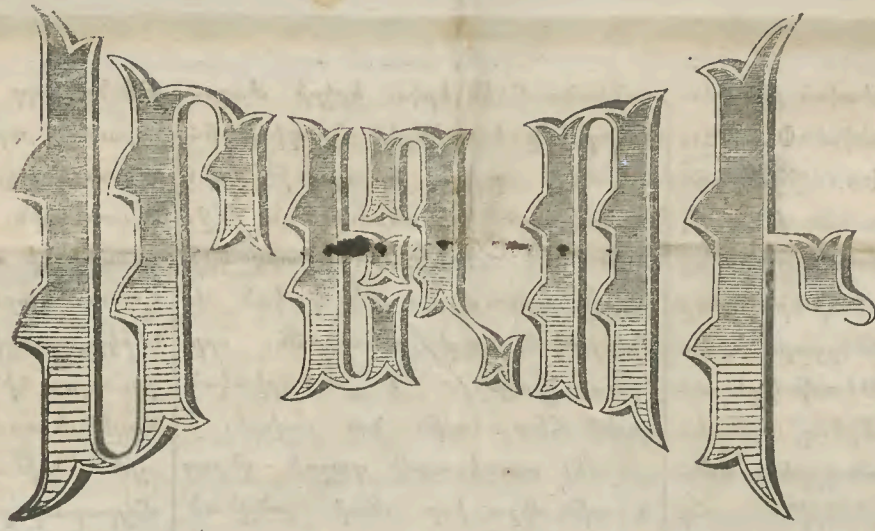

Հատարակում է ամեն օր բացի երկուշաբթի և տոն օրերից:
Տարեկան գինն է 10 ռուբլի:
Առանձին համարներով խրատանցիւրը 5 կոպ.

Խրատարարութեան բաց է ամեն օր բացի կիրակի և տոն օրերից
առաւօտեան 10—2 ժամը կէսօրից յետ:

Պատարարարացիք դիմում են ուղղակի խմբագրութեան հետեւ-
եալ հասցեով. В редакцію «Мелы Азіатіану», сс Тиф-
ли, կամ Rédaction de «Meghou Haïstan» à Tiflis
(Caucase).

Խմբագրութեան ուղղած թէ՛ յօդուածները և թէ՛ նամակներ-
պէտք է պարզ դրուած լինին պրոքի ստորագրութեամբ և հաս-
ցեով: Խմբագրութեանը կարող է փոփոխել, ուղղել և կրճատել յօ-
դուածները: Խմբագրութեանը խոր վերայ չէ տնտես յետ ուղար-
կել յօդուածները և պահում է երկու ամիս մինչև պահանջ:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են ամեն մի թաղին
1/2 կոպէկ:
Յայտարարութիւններն ընդունվում են խմբագրատանը և պ. Զահ-
վերդեանի դասվիժմունքով:
Յայտարարութիւնները ընդունվում են հայերէն և օտար լեզուներով:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

ՔԱՆԵՆԻ ԶՈՐԲՈՐԴ ՏԱՐԻ

Խմբագրութեան խմբագրութեան է այն
բաժանորդներին, որոնք դեռ ևս չեն
վճարած լրացրին բաժանորդագրութեան
հասցեն այն փուլով խմբագրութեան:

ԲՈՎԱՆԻՄԱՆԻՐԻՆ.
Յարուցած խնդրի մասին:
Ազգային. — Կովկասեան գրատուն:
Քաղաքական. — Առարկայան
կայսրի և խաղաղի թագաւորի տեսու-
թիւնը. — Ամերիկա. — Ամերիկա. — Անգ-
լիա. — Գերմանիա. — Քաղաքական լու-
րեր:
Մեղադրութեան հետադիւրսեր:
Մանր լուրեր:
Յայտարարութիւններ:
Բանասիրական. — Աղբյուրի
դասակարգ:

ՔԵՆՏԱՐԻ 21 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ 1881 թ.

Վերջին ժամանակներս
մանց բերանում խօսակցու-
թեան առարկայ է դարձել
սորբ Էջմիածնի նշանաւոր
ոռիկներով Գեորգեան ձե-
մարանի համար թէ՛ տեսող
և թէ՛ ուսուցիչներ հրաւի-
րելը, մինչև անգամ տեղա-
կան հայ մամուլը ուշք դարձ-
րեց այդ համագամների վե-
րայ: Երկու տեղական հայ
լրագիրներից մէկը անձնե-
ր հանդէս բերեց և նրանց գին
գրեց, ըստ իւր հասկացողու-
թեան. իսկ «Մեղուն» հայ
ազգային մշակների լաւ վար-
ձատրելու գաղափարն էջ-
միածնի կողմից ուղղուեց,

իրեն բարի օրինակ հայ հա-
տարակութեան: «Մեղուն» այս
հարցում բնաւ աչքի առաջ
անձնաւորութիւնը չէ ունեցել
և ոչ միտք ունի իւր կար-
ծիքներն այդ հիման վերայ
յայտնելու: Եւս յայտնել է
այն գաղափարն, որ այսօր
հայ ազգի ապագայի համար
ձգնող, նորա ապագայ բա-
նորութեան համար աշխա-
տող դասերից մէկն է և այն,
կարելի է ասել, ամենանշա-
նաւորը ուսուցչաց դասը,
որ ազգի ապագայ սերուն-
դին է պատրաստում. մի՞թէ
գրանից ասելի թանգազին
առարկայ կարող է մի ազգի
համար լինել: Ուսուցչաց դա-
սի այդ նշանակութիւնն ու
կոչումն աչքի առաջ ունե-
նալով ազգի վերայ պարտը
կայ ամեն միջոց դործ գնել
այդ դասն լաւ ապահովելու,
որ մեծ ազդեցութիւն պիտի
ունենայ անշուշտ և՛ նորա
աշխատանքները և ընտիր և
պատրաստանքները կողմ-
վելուն վերայ, որ դաստիա-
րակութեան գործի յաջողու-
թեան գլխաւոր երաշխաւո-
րն է:

Մենք, և նոյն իսկ մամու-
լը, միշտ գանգատուում ենք հայ
ուսուցիչների մեծամասնու-
թեան իրանց պաշտօնին ան-
համապատասխան լինելու և
թուի պակասութեան վերայ:
Ի՞նչ է պատճառը: Մեծ մա-
սամբ այն, որ այդ դասը ե-
կամուտ (կոնտինգենտ) չէ բա-
տանում բարձր ուսում ըս-
տացողներից, որովհետեւ այդ
դասի մէջ մտնողը մեծ մա-
սամբ պէտք է գոհէ իւր ա-
պագան. բայց զո՛հ ամեն
մարդոց աւանդել Վե հա-
րելի: Նայեցէք ինքրիմ, ա-
մեն տարի քանի հայ երի-
տասարդներ տաւրտում են ի-
րանց ուսումն համապատասխան-
րում, բայց դոյանից հազիւ
թէ 2 տոկոսը ազգային աս-
պարէզ է մտնում դործելու:
Ինչո՞ւ. որովհետեւ ապահո-
վութիւն չը կայ այդ տալա-
րիկում: Երեւակայեցէք ձեզ
վիճակը մի համալսարանա-
կան երիտասարդի, որ իրան
նոխրած լինի ազգային դոր-
ծերին: Այդպիսին 5, 10,
20 տարի պիտի աշխատի ա-
ռանց որեւէ ապահովութեան
իւր ապագայի համար: Եւս-

կարծ՝ մի հիւանդութիւն պա-
տահեցաւ այդ ազգային մի-
շակին, արգեօք նորա դուռը
ծեծող կը լինի, մեռաւ նա և
թողեց կին և որդիք մոտա-
դահաւ—կերակրողն ո՞վ է, չէ
որ մուրացկանութեամբ պի-
տի ապրեն: Պարծա՞նք է սա
ազգին, և ո՞ւմ ցանկալի այդ
վիճակը: Բայց մեր ազգային
մշակի ապագան ներկայու-
մըս այդ է: Նորա մասն և
բաժինն է աղքատութիւն, նե-
ղութիւն, զոհաբերութեան դա-
տապարտութիւն և ի վերջոյ
աշխատելու անկարող ծանա-
նակ շուտափոյթ մահուան
ցանկութիւն թշուառութիւնից
ազատվելու համար:

Գէտի այսպիսի վիճակ ա-
ռաջնորդող ասպարէզն մըտ-
նել ցանկացող շատ կարող
են լինել այնպիսի անձինք-
ներից, որոնք կեանքի մէջ
կարող են դորա հակադատ-
կերն ունենալ: Արքունի ծա-
ռայութիւնը տալիս է յար-
գելի դիրք, կեանքի յարմա-
րութիւն և ի վերջոյ ապահո-
վութիւն (թողալ) ծերութեան
ծանանակ, այլ և ապրուս-
տի միջոց մահից յետ ընտա-

նիքին: Մարդս ամեն տեղ
մարդ է, ո՞րը կը համաձայնի
վատթար վիճակը գերադա-
սել լաւին: Լոկ մի գաղա-
փարի համար մոլեալը կա-
րող է այդպիսի զոհաբերու-
թիւն անել, որ պահանջելի
չէ ամեն մարդուց: Մենք հա-
մուզված ենք, որ եթէ մեր
ազգային հաստատութիւնը լաւ
ապահովութիւն տային կեան-
քի համար, մեր երիտասարդ-
ներից շատերը հէնց համալ-
սարաններում իրանց կը պատ-
րաստէին ազգային ասպա-
րէզուն գործաւու հասար-
այն ժամանակ երբեք տեղիք
չէինք ունենալ գանգատելու
ո՛չ լաւ ուսուցիչների պակա-
սութեան վերայ և ո՛չ էլ
գալորդների անհամապատաս-
խակ վերայ:

Մտում է պարզել այն հար-
ցը, թէ արդեօք հայ հասա-
րակութիւնը կարող են, ու-
նի՞նք միջոց այդ ապահովու-
թիւնը տալու իւրեանց մշակ-
ներին, դորա մասին միւսան-
գամ:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԱՊՈՐԻՆԻ ԶԱՆԱԿԸ

Վ. Է. Պ.
(Նուէր Ա. Ս. յիշատակին)
Վերջ.
ՃԻ.

Խոր անգուշը ձորի վրայ մտիկ տուող
տան պատշգամբում իրիկապաճին մին
մինակ նստած միջուկե Մարգարիտը իւր
եան փիլիսոփայութիւններովն էր զրա-
զուած, ապաստելով ծնողացը վերադար-
ձին, որոնք բերդապաճի տանը չայի էին
հրաւիրուած նորա հանգէպ մի գինւոր
կանգնեցաւ, ձեռքը դիտարկելն վրայ
ունենալով, ինչպէս այդ պարտադիր է
ամեն մի գինւորի համար, երբ իւր մե-

ծաւորի կամ նորա ընտանիքի հանդէպ
կանգնում է:
— Կո տե՛ս, սոր, հարցնեց Մարգա-
րիտը առաջին նաւագում կարծելով որ
կանգնողը իրան տան սպասուող գինւոր-
ներիցն է, բայց և խեղճ լուեց, չիտ-
թուեց, վերկացաւ. պատշգամբի գունը
զրոյից կողքեց, որ տան ծառաները չը
կարողանան պատշգամբը դուռ գալ և
զլուխը պատշգամբից կանարած սկսու-
թեանը գինւորի հետ:
— Զեռքդ ի՞նչքո՞ւ, բայց, հէր Աս-
տուած, դու այդ ինչքն ևս արեւ, քեզ
կարող են բռնել ու մահու պատմին
ենթարկել, դարձաւ Մարգարիտը գէպի
գինւորը, որ նոյն ինչն ցակե-
րեան էր:
— Մարգարիտ հոգին, տագնապակից
ձայնով պատշգամբի ի վեր պատասխանեց
ցակերեանը, առաջիկայ կիրակին երբ
ծնողքը քաղաքում X ազգային տանը

ձայն են գնալու մի քիչ յետոյ այն շա-
րերով կրկին կուգամ, արձակ համարձակ
կը մտնեմ ձեր տունը, X ազգային և ծը-
նողացը կողմից կը խնդրեմ, որ նոյնպէս
ձայն գաս և ետքիցը ընկած քեզ կ'ա-
ռաջնորդեմ ուղղակի գէպի վ... ձորը,
որ մենք կ'որոշենք մեր ապագայ վիճա-
կը: Մնաս բարով: Եթէ կիրակէ X
ազգային մօտ ինձ հետ ձայն չը դաս, ին-
քոս ինձ, կը մտնեմ բերդապաճին և
թող աշունհետ, քո աչքի առաջ, մա-
հաւ պատմին ենթարկվիմ... ցտեղու-
թիւն, հոգեակ, մինչ ցրարի տեսութիւն,
ստաց ցակերեանը և պաշտ տալով մա-
յիօր վաճառօքի տան կողքովը, որտե-
ղից եկել էր, անհետացաւ:
Ճն.
Երեւմ ալմմ ընթերցողը սպասում է
ինձանից լուկ օրիորդ Մարգարիտի հոգե-
կան դրութեան նկարագրութիւնը, նո-
րա գատորութիւնը իւր սիրաւորի խնթ

և յանգուցն առաջարկութեան մասին
վերջապէս իւր որոշումնքն այդ առա-
ջարկութեանը իրազորելու կամ չ'իրա-
զորելու մասին: Ի դուր է, ընթերցող,
այդ քո յոյսը, ևս ոչ բանաստեղծ կմ,
ոչ էլ հոգեբան, այլ մի հասարակ մահ-
կանացու, որ գիտէ թէ պատանեկութիւ-
նը ու երիտասարդութիւնը մարդկանց
այն հատկանքն են, երբ աշխարհը իւր
բոլոր վայելչութիւններով և անվայել-
չութիւններով, արգարութիւններով և
բռնութիւններով, կրթութիւնով և ան-
կրթութիւններով, բարոյականութիւնով
և անբարոյականութիւնով և ամեն տե-
սակ ութիւններով, օրոնք իւրն մի
գաղափարներ, կեանքի սկզբունքներ
մարդկանց խելքով, փորձառութիւնով,
գիտութիւններով ու սովորութիւններով
մշակուած հասարակական, ընտանեկան
ու անհատական էինքնազարգացման
կանոն և օրէնքներ են դարձած, երբեք

չէ կարող երիտասարդների սրտից հանել,
հանգցնել այն կայծը, որին զգացմունք,
ոչն կամ այլ և այլ անուններ են տա-
լիս սովորաբար, և որը ամենաբուռն
գործութեամբ մարդկային միւս հոգեկան
զորութիւնները խնդրելով, բռնութեան
և հալածանաց տակ նամանաւանդ, բոր-
բոքում և մի ահագին բոց և խայրոյկ
է գտնուում երիտասարդական հասակումը:
Բնութեան մեր մէջ գրած այդ կայծն ու
բոցն է ահաւասիկ, ընթերցող, որովհե-
տեպէս և փիլիքապէս կիզվում և լափ-
վում է ամեն ժամանակ, ամեն երկրում,
ամեն քաղաքում և ամեն գիւղում երի-
տասարդ մարդկանց մի պատկառելի քա-
նակութիւն: Իսկ երբ, ընթերցող, ես
կը տեսնեմ այդ փոքր կամ մեծ քանա-
կութիւնը, երբ կը տեսնեմ որ մարդիկ
որքան խելքաւան, այնքան կը յիմա-
րանան, որքան ուսման և արհեստների
մէջ կը յառաջանան, այնքան կ'արուես-

*) Տես Վերջում № 215.

ԱԶԳԱՅԻՆ

ԿՈՂԱՍՏԱՆ ԳՐԱՏՈՒՆ

Հայրենիքն ուսումնասիրելն անհրաժեշտ բան է, բայց դժբաղդաբար կողկասեցի մեր ուսանողութեան մեծ մասը թողնում է գիմնազիական գրասեղանը, ոչ մի հիմնական տեղեկութիւն չ'ստանալով իւր հայրենիքի մասին և ուղիղ և ճշգրտաբան թէ՛ պատմական և թէ՛ ներկայ կեանքը մնում են առանց ուսումնասիրութեան, որովհետեւ աշակերտի բոլոր ժամանակը խլում է ուսեւերէնը, լատիներէնը, յունարէնը, Ռուսաստանի ընդարձակ պատմութիւնը և աշխարհագրութիւնը: Հայրենիքն ուսումնասիրելու ժամանակ չէ մնում: Այս մեր թերութիւնը լրացնելու համար պէտք էր զոնեւ ուսանող եղած ժամանակներս հայրենագիտութեամբ պարագել: Մանաւոր անհրաժեշտ է հայրենագիտութիւնը մեզ Պետրոֆիկի գիւղատնտեսական ակադեմիայի ուսանողներին համար, որովհետեւ գիւղատնտեսութիւն անպատճառ հարկաւոր է իւր երկրի յատկութեանը և հասարակութեան հետ ծանօթ լինել: Այս նպատակով երկու տարի սորանից առաջ մենք Պետրոֆիկի ակադեմիայի կողմանցի ուսանողներս առանց աղքատի խորութեանց հիմնեցինք Կովկասեան գրատունը, որը մինչև այժմ էլ սորութիւն ունի: Գրքերի քննութեան մէջ մենք ի հարկէ առանձին ուշադրութիւն էինք դարձնում մանաւանդ Կովկասեան վերաբերեալ բնագիտական և տնտեսական գրքերի վրայ: Մենք այժմ ունինք մի քանի նշանաւոր գրքեր, ինչպէս օր. «Борникъ свѣд. о Кавказѣ» գրքի բոլոր հատորները, Ծովերի «Историческій памятникъ состоянія Армянской области», Հակոտհատուգէնի «Заквказскій край», Ֆրէնկէլի «Очерки Чирухъ-су и Батума» և այլն: Քաղցր պարտաւորութիւն էր համարում մեր խորին շնորհակալութիւնը յայտնել հետեւեալ հիմնարկութիւններին և խմբագրութիւններին, որոնք համակրելով մեր գործին, ուղարկում են մեզ իրենց հրատարակութիւնները. «Кавк. общ. сельскаго хозяйства» «Кавк. учебн. Орг.

рученъ», «Учебн.», «Учен.», «Фаланга», «Рассиѣ» և «Вакнискія Изв.»: Ընթերցարանի վրայ բաժինը շատ թոյլ է, գրքեր միայն մի քանի հատ են, որովհետեւ վրացի ուսանողների թիւը շատ քիչ է: Մեր ընթերցարանը առանձին շնորհակալութեամբ կ'ընդունէր Կովկասեան վերաբերեալ տնտեսական ու բնագիտական գրքեր: Խնդրում ենք այն պարտնէրին, որոնք համակրում են մեր նպատակին, չը զանան մեզ օգնելու Կովկասեան վերաբերեալ գրքեր ուղարկելով մեզ: Կովկասեան ընթերցարանը մեծ բարոյական նշանակութիւն կարող է ունենալ միացնելով բոլոր կովկասեցի ուսանողներին կղզայրաբար ընդհանուր հայրենիքին ծառայելու չնայած հայրենիքին: Երկու խօսք եւս: Կովկասեան ընթերցարանը ի հարկէ չի կարող ամբողջապէս բաւականութիւն ապահովել հայ ուսանողներին, որովհետեւ նա չի կարող նպաստել մեր ազգային զարգացման, զա Կովկասեան գրագործների պրոգրամայից դուրս էլ այլ բանը մենք սպասում ենք հայկական գրագործներից, որը շուտով պիտի հիմնվի քաղաքում: Եկեղեցուն կից: Գրքեր ուղարկել ցանկացողները թող գիտեն մեզ հետեւեալ հասցեով. Въ Москву. Студенту Петровской Академіи Аветису Калантарову:

Յ. Տէր — Մոսկուայ

Մօսկվա, 8 հոկտեմբերի.

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԱՌՍՏՐԻԱԿԱՆ ԿԱՍՏՐԻ ՆԻ ԻՏԱԼԻԱՆ ԹԱԳԱՌՈՐԻ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆԸ.

Խաղաղութիւնը թաղաւորի այցելութեանը սպասում են Վիեննայում (որը և տեղի ունեցաւ): Վիեննայի «Wiener Abendpost» թերթը ասում է, որ Եւրոպայի հասարակական կարծիքը հասկանալի գոհութեամբ նայում է աւստրիական և իտալական արքաների լինելու տեսութեան վերայ: Հոգում հրատարակվող իտալական «Esercito» թերթը շնորհաւորում է աւստրիական կայսրի իտալական թագաւորի հետ տեսութիւնը, ինչպէս մի բաղդաւոր դէպք, որը միատեսակ անկեղծութեամբ

ցանկանում են երկու երկրի ժողովուրդները և որին կը հանդիպէ իտալական զօրքը ուրախութեամբ: Երկու արքաների տեսութեան մէջ, ասում է «Esercito» իտալական զօրքը գտնում է զինուորական և ընկերական կապի ամրացում, որը նրան միացնում է աւստրիական զօրքի հետ, որին նա սովորել է յարգել պատերազմի դաշտի վերայ և որին միշտ իւր մօտը կանգնած տեսնել կը ցանկարէ:

Բաւական ժամանակ է, որ աւստրիա-գերմանական և իտալական զինուորացիները պատրաստուած է այդ տեսութիւնը: Քաղաքական տեսութիւններից յայտնի է արդէն թէ իտալիայի և թէ Աւստրիայի բռնած տեղը Եւրոպայի մէջ և զբաղեցրելու յարաբերութիւնները:

Մինչև վերջերս իտալիայի և Աւստրիայի մէջ յարաբերութիւնները սառն քաղաքական շըրջաններից չէին դուրս գալիս: Աւստրիան չէր մոռանում, որ իտալիայի միւթիւնը Պիէմոնտի թագաւորական տան իշխանութեան տակ տեղի ունեցաւ Աւստրիայի հաշտվել:

Աւստրիան չէր մոռանում, որ իտալացիները 1859-ին Ֆրանսիայի հետ միացած պատերազմիցին իւր դէմ որով ստիպուած էր նա իւր իշխանութեան տակ գտնվող իտալական հողերի մեծ մասից հրաժարուելու: Նա չէր մոռանում, որ իտալիան Պրուսիայի հետ միացած 1800-ի պատերազմից չէր ազատվել:

Կուստոցայի և իտալիայի մօտ տարած յաղթութեան իտալական զօրքերի վերայ՝ ստիպուած էր Վիեննայի յանձնելու իտալիային, նա չէր մոռանում, որ իտալիան զու աջ ունի աւստրիական հողերի վերայ, թրիէստի, թրիոլի վերայ, որովհետեւ իտալացիները այդ երկրները իրենց են համարում, և իտալիայում հայրենասէրների մի զօրաւոր կուսակցութիւն իտալիայի միութիւնը դեռ կատարեալ չէ համարում, քանի որ թրիէստ քաղաքը, քանի որ թրիոլ երկիրը Աւստրիայի ձեռքում է:

Բայց Աւստրիայի սեպհական շահերը, բարձր քաղաքականութիւնը, Գերմանիայի հետ կապած դաշինքը, իշխան Բիզմարկի քաղաքականութիւնը — որը այժմ արտապահում է Եւրոպայի արտաքին քաղաքականութեան վերայ — պարտաւորեցնում են Աւստրիային, որը միայնակ չէր կարող զբաղւել իր մօտեցումներով:

Իտալիայի կառավարութիւնը իւր կողմից էլ թրիէստի և թրիոլի վերայ դիտումները հետեւ ապագային թողնելով՝ ձգտում է մօտենալ Աւստրիային, որովհետեւ այս վերջինը դաշնակից է զօրաւոր Գերմանիային, իսկ ինքը, իտալիան մենակ մնացած իւր շահերը թէ՛ Միջերկրական ծովում, թէ՛ Աֆրիկայի հիւսիսային եզերքում, թէ՛ Նիզոս գետի մօտ, եզրիպատում: Թէ՛ արեւելքում չէ կարողանում պաշտպանել Անգլիային, մանաւանդ Ֆրանսիայի դէմ, այն ինչ երիտասարդ իտալիան մտնելով Աւստրիա-գերմանական դաշնակցութեան մէջ՝ կարող է աւելի ոյժով պաշտպանել իւր շահերը:

Եւ այդ մեծ շահերի մօտ թրիէստը և թրիոլը այնպիսի նշանակութիւն չ'ունին, մանաւանդ որ զբաղեցնում էր Եւրոպայի համար այժմ ոչինչ յոյս չը կայ իսկ դրան հակառակ այդ դիտումները կարող էին շատ տարաբաղդութեան մէջ ձգել երիտասարդ իտալիայի կանոնաւոր զարգացումը:

Այս ամենը, իւր սիրած հայրենիքի շահերը, ապագայի ալքի առած՝ գնաց երիտասարդ իտալիայի երիտասարդ թագաւորը Վիեննա — Աւստրիայի մայրաքաղաքը Ֆրանց-Իոզէֆ ագիւ. կայսրի հետ եղբայրական և բարեկամական համընդ առնելու և տալու:

Որովհետեւ Աւստրիայի և Գերմանիայի մէջ բարեկամական դաշինք կայ, որին հետեւեց և դաշնագրեան տեսութիւնը Գերմանիայի և Ռուսիայի կայսերների մէջ, հիմա ներկայումս Աւստրիայի և իտալիայի արքաներն են տեսնվում, և որին կը հետեւի, ինչպէս արդէն վաղուց ըստպասում են, Աւստրիայի և Ռուսիայի կայսերների տեսութիւնը, կա-

րելի է ասել, որ եւրոպական խաղաղութիւնը գոնեա այս մօտիկ ապագայում ոչինչ արգելքների չի հանդիպել: Գերմանիայի, Աւստրիայի, Ռուսիայի բարեկամական դաշնակցը, որին մանակից է և Ռուսիան, հաստատապէս ապահովում է Եւրոպայի խաղաղութիւնը և երաշխաւորում է իշխան Բիզմարկի խաղաղ քաղաքականութիւնը:

Թագաւորների միմեանց հետ ունեցած սերտութիւնը, տեսութիւնը ունեն իրենց նշանակութիւնը, որը կարող է ազդերի համար շատ օգտակար լինել, բարոյութիւնը իշխողների — թագաւորների այդ սերտութիւնը, միմեանց տեսութիւնը ունեն իրենց հիմք հենց այդ իրենց հպատակ ազգերի շահերի համաձայնեցնելը:

Այդ մեծ պետութիւնների մէջ կապած դաշնակցութիւնը Վիեննայի և չեն էլ կարող դիտաւորութիւն ունենալ փոփոխելու: Ինչպիսի պայմանագրի յօդուածները: Աւելի հաստատ է, որ դրանք կ'աշխատեն նոյն պայմանագրերը խաղաղ և հանդարտ ձանապարհով իրագործել տալ:

Բայց այդ մեծ պետութիւնները չեն մոռանալ Բերլինի պայմանագրի 61-րդ յօդուածը, արդեօք կը յիշեն դրանք խորը արեւելքում վայրենի ցեղերով շրջապատուած մի խնդր, մի գրկուած, մի հալածուած, մեծ հիւսիս-արեւելքի ժողովուրդին, որի միակ և զլիւսւոր յանցանքն այն է, որ չէ ապստամբել, որի զլիւսւոր առաքելութիւն է, որ համբերում է:

Արդեօք սերբերից, բուլղարներից, յոյներից, մօնղոլներից, յիւսիս հայկեր իրաւունք ունեն մի բան սպասելու, թէ՛ դեռ կան բաժանումներ, որտեղ մէկ ցեղ, մէկ ազգ տիրապետում է, միւսը պէտք է գերի լինի, մէկ ազգ ազատ է, միւսը դատապարտուած է ստրկութեան:

Ս. Ս.

տականան, որքան բնութեան օրէնքներին հետ կը ծանօթանան, այնքան կ'անբնականան, միշտ ինքս ինձ կ'անսեմ. բարե, ինչո՞ւ մարդիկ երկոտանի կենդանի են կ'սլուծւում և ոչ չ'որոշուում: Արդեօք նորան համար, որ մարդկանց ոտքերը երկու են և ոչ չորս, բայց ոչ ապաքէն չ'որոշուում կենդանին մի որոշ խելք, բնագործում և հակում ունի, իսկ մարդը . . . մարդը բնութեան մէջ մի հրէշ է, հրէշ իւր խելքով, իւր կրթութիւնով, հրէշ իւր բոլոր գերազանցութիւններով միւս կենդանիներից:

ՃԶ.

X աղայի ճաշկերպի երեկոյին մայր-վահանօքի և նորա կնոջ թիկնապարտութեամբ թէ՛ Ա. քաղաքի բերդը և թէ՛ ամբողջ քաղաքը տակն ու վրայ եղաւ: Պոլիցիական ծառայողներ, զինուորներ, մասնաւոր վարձկաններ, թէ՛ ձիւար և թէ՛ հետիւտ, ամեն ծակ ու ճեղ մտան,

ասն ճանապարհ ու քաղաք պտտեցին, ամեն մի անց ու դարձ անդնդներից հարց ու փորձ արին, Սարգիսն ու Մարգարէն բանտ ձգուեցան, նոյն ազգականների տները պոլիցիական զինուորներով ամբողջ գրիւն շրջապուեցան, Թաղոս եպիսկոպոսի խուցն ու մօտեւոր հետախուզութիւնները Ենթարկվեցան, բայց Անդրէաս Զակարեանն ու Մարգարիտ Վահանեանը չը գտնուեցան ու չը գտնուեցան:

ՃԷ.

— Ի՞նչ եղան նոքա, մի քանի ժամուայ մէջ ուր կորան աղքատ խելք ջահիշները, անչուտ հարցնում է ինձանից ընթերցողը:

— Ինքս էլ ճշմարտ չեմ իմանում, ընթերցող, թէ՛ որ ստատիկ պոլի տակ պահ մտան մեր խնթութները, բայց տես, ընթերցող, առաւօտը վաղ, մարդիկ ահա գունդ դուռը դէպի գետափն են վազում, ճիշտ այն սեղ, որտեղից մի

քանի տարի առաջ բարի մարդիկ Թաղոսն պատանու գետի յորձանքներից խելքին, ազատեցին: Եկ, ընթերցող, ես ու դու էլ գնանք ու տեսնենք թէ՛ ինչ նոր թամազ կայ այնտեղ, Գեւորդու կանաչի վրայ միմեանց թեւերից կապուած երկու դէպ է պառկեցրած, ինչդողները մեր ծանօթ սիրահարներն են, ընթերցող, ինչդողների ծոցից հանուած մի ինչ որ թուղթ է կարգում մի հայ ուսուցիչ ու թարգմանում օրէնքի ներկայացուցիչներին: Ես բաւաւրաւ յիշում եմ, թէ՛ այն թղթի մէջ ինչ էր գրւած. ահա թէ ինչ էր գրւած. «Որովհետեւ մարդիկ, նոյն լակ սեր ծնողքը, մեզ հաւածեցին և դեռ պիտի հաւածվին քանի որ մենք անկենդան կենդանի մնալու էինք: Որովհետեւ մարդիկ, նոյն լակ մեր ծնողքը երբեք չը պիտի թողնուէին, որ մայրիւր վահանօքի դուստր Մարգարիտը ամուսնանայ

Անդրէաս Զակարեանի հետ, որը ապօրինի գաւառ էր, ուստի մենք որոշեցինք թաղի այդ մարդկանց և այդ ծնողաց վրայ և գետի յատակում հեռու այդ մարդկանցից մի միանց վրայ ամուսնանալ: Մարգարիտ և Անդրէաս Զակարեանը — Խոզը և անփորձ արարածներ, ինքս ինձ ասացի, երբ թղթի ընթերցումը ուսուցիչը վերջացրեց, միթէ՛ ձեր կեանքին վերջ տալով առիթ պիտի տնք արդեօք այդ մարդկանց և այդ ծնողաց փոխուելուն:

ՃԸ.

— Ուրեմն երիտասարդը ապօրինի գաւառ էր, հարցնում էին մէկը մէկու թամազ անդնդները:

— Եւ հայոց ուսումնարանում ուսուցիչ էր, զարմանում էին ծառայողները:

— Եւ հայոց եպիսկոպոսը պաշտպա-

նում էր սպօրինի գաւառին. . . հեծկտաց մայրիւր Վահանօքը:

ՃԹ.

Որովհետեւ խեղճածներին պատարագով ու հանդէսով էր թաղել Թաղոս եպիսկոպոսը, որովհետեւ նորից սրբաշնորհութիւնը իւր բնութագրութեան մէջ տան էր, թէ հայոց եկեղեցական օրէնքների զօրութեամբ ապօրինի մարդու պաշտօն տալը արգելուած չէ, ուստի մի քանի ժամանակ յետոյ այդ խեղճ եպիսկոպոսն էլ Ա. քաղաքի քաղաքաւոր Նորա յանցանքը կրկին էր, Նախ որ ապօրինածին մարդուն պաշտօն էր տուել և պաշտպանութիւն արեւմտեւ լինելով նորա տէրութեան հակառակ բնաւորութեան և վարմունքին և երկրորդ՝ որ եկեղեցական օրէնքի հակառակ անձնապաններին պատարագով և եկեղեցական հանդէսով էր թաղել:

Յ. Գեղամեան.

Ա Մ Ե Ր Ի Կ Ա

Եթե անհոգի (Ամերիկա) հոգի-
անքան 9-ին վերջացաւ անխախտ-
թեան հարկաւորայ տարեկան
հանդէսը ամերիկական պատերազ-
մի օգնութեան նախ փերայ անգլիա-
կան զորաւոր թաղարկներովը և ծո-
վային և դաշտային թաղարկներովը
ամերիկացի ողջոյններովը: Այդ առ-
թիւ նախագահ Արաիւրը խօսեց մի
պաշտօնական ճառ: «Հարիւր տարի
սրանից առաջ, ասեց նա, այստեղ
վերջացաւ մեր անխախտութեան հա-
մար սկսած պատերազմը և հրատա-
րակվեցաւ ժողովրդի իշխանութեան
սկզբունքը: Այս կ'օգտուի յարազատ
վեճակներով և զգացմունքներ հան-
դաւ և հիմա մենք էլ պատճառ
չունենք պարծենալու յաղթանակ-
ութեամբներով: Մենք կարող ենք
միայն արապայտել մեր հայրենասի-
րութիւնը պատուելով մեր նա-
խորդներին յիշատակը և ամբասնել
մեր գաւազներին մէջ սէրը դէպի ա-
զատութեան վերայ հիմնած օրէնքի
յարգը: Ողջունում եմ Գերմանիայի
և Ֆրանսիայի նախնիներին, և ու-
րախ եմ որ մեր բարեկամութիւնը
այս ազգերի հետ իւր մէկ դարը
անդրեց: Ես յոյս ունեմ որ նա
հաստատուն կը մնայ և ապագայի
մէջ և թէ մեր երկիրը կը վայելէ
նեղքին և արտաքին խաղաղութիւն
(ժափահարութիւն):

Ա Յ Ր Ի Կ Ա

Թուեցինք և Ալֆրիդայից լուրերը
ախորժելի չեն: Ֆրանսիական զօ-
քերը ամեն կերպ պատրաստուած
չուտով կ'արշաւեն դէպի Թուրքի-
հարաւը: Ահաւան սուրբ քաղաքը
առնելու համար: Որովհետեւ հասա-
րակ մահականացու նոյն իսկ մահմե-
տական չի կարող մտնելու Ահաւա-
նին, բնական է հաւատարմաւ իս-
լամը երբեք չի կարող թոյլ տալ
կամ կարելի համարել, որ մի գեա-
վուր, մի ֆրանսիայի համարձակուի
մտնելու մինչև անգամ մտնել ոտը
դնել արևմտեան Մեքքայի, Ահաւա-
նի սուրբ հողի վրայ: Այդ պատ-
ճառով սպասում են, որ Ֆրանս-
իայի Ահաւան մտնելը նշան կը
լինի ամբողջ հիւսիսային Ամերիկայի
մահմադական աշխարհի ոտքի կանգ-
նելուն: Ֆրանսիական գէներալ Սա-
րաթին հրամայել է գնտախոս ա-
նի ամեն մէկ սպանած Ֆրանսիա-
կան զօրքի փոխարէն տալ արա-
բացու:

Փարիզում արմատական կուսակ-
ցութիւնից կազմած մի մասնաժողով
ստորագրութիւն է բաց արել յե-
ղափոխութեան ժամանակ յայտնի
Դանտոնին յիշատակարան կանգնեց-
նելու համար: Վիկտոր Հիւգոյ մաս-
նաժողովին մի նամակ է ուղարկել
որի մէջ նա Դանտոնին անձ մարդ
է ճանաչում:

Որչափ էլ որ մամուլը խօսում է,
քննում է, ձեւում է Գամբէտայի
նոր պաշտօնակցութիւնը, բայց Գամ-
բէտոսն աչիւն չէ ուզում լսել:

Մինչև որ նոր պատգամաւորներ
նիստը չը բացուի և դա իւր կար-
ծիքը չը յայտնէ:

Ա Ն Գ Ի Կ Ա

Իրանցիայում ոստիկանութեան
և ժողովրդի մէջ յարաբերութիւնը
աւելի վատանում է, արիւն արդէն
քանի տեղերում թափուել է, բայց
ընդհանուր ապստամբութեան հա-
մար դեռ նշան չէ տուած: Ամե-
րիկա էլ խորհուրդ չեն տալիս շուտ
սկսելու:

Իրանցիայի գործի համար
Լոնդոնում կայացած ժողովում ա-
մենագեղեցիկ ճարտասաններէ մէկը
միսս Արայքէնէն էր, միւսը չէլլէնէ
Տէյլորը, ջոն Ստիւարտ Միլլը հո-
գեորդին, որը անուանեց Գալուստ-
նին եղած դաւաճան: Լոնդոնում
ընդհանրապէս գոհ են պաշտօնակ-
ցութեան Գալուստին պատգամա-
ւորութեան տուած վճռական պա-
տասխանից: Ամերիկական իրանդա-
ցիները մէջն էլ խիստ շարժում կայ
Պարնէլի կալանաւորութեան դէմ:
Օ'Կոնորը և Լոքընը Նիւ-Եորկ
քաղաքում ժողով են կազ-
մել, որը գերազանցում էր իւր
բազմութեամբը: Մեծ տունը լին-
էր բազմութիւնով, այնպէս որ
10,000-ից աւելի մարդիկ մնացին
գրտուր: Հողային միութեան կալա-
նաւորութեան առաջնորդներն անուանե-
րը ընդունում էին խաղաղ ծա-
փահարութիւններով և կեցեցներով,
իսկ Գալուստին անունը յարազ-
մի մեծ փոթորիկ անվերջ շարժու-
թէ Օ'Կոնորը և թէ Լոքընը պնդե-
ցին, որ միութիւնը ճնշել, ոչնչաց-
նել չէ կարելի: Նոյնպէս Պարնէլի
մայրը խօսեց, որին փառաւոր ըն-
դունելութիւն արեցին: Նա ասեց,
որ իւր որդու կալանաւորելը պա-
կում է նրա աշխատանքը և իրաւուն-
քը ծառայի իրանդական գործերի
օգտին: Տիկին Պարնէլը ասեց և այն,
որ ինքը գնալու է իրանդիա տես-
նելու իւր որդուն բանտում: Իսկ
միւս շատ ճարտասանները առաջար-
կեցին ստորագրութիւն իրանդական
գործի օգտին:

Անգլոսիական միութիւնը Գուր-
լինում հրատարակեց մի հրովարտակ
ուղղած իրանդական ժողովրդին
հրաւիրելով նրան առժամանակ յետ
կանգնելու հասարակական ժողովնե-
րի կազմելուց, բայց միևնոյն ժամ-
նակը ցոյց տալ կրօնական ընդդի-
մութիւն: Միութիւնը հոկտեմբերի
10-ին փակեց իւր գրասենեակն և
հանեց այն տեղից կարասիքը, զորե-
րը: Գլխաւոր գրասենեակը ինչպէս
կարծում են, կը տեղափոխվի կամ
Լոնդոն կամ Ֆրանսիա:

ԳԵՐՄԱՆԻԱ

Արդեօք Գամբէտոսն եղբ է
վարչելում Բիւքստրի մօտ թէ ոչ
— այս խնդիրը դեռ հետաքրքրում է
Եւրոպական հասարակութիւնները,
և մամուլն էլ ստիպւած է այդ հե-
տաքրքրութիւնը ուղիղ թէ սուտ
լուրերով յաղեցնելու: Գերմանիայի
լրագիրների լրատուները (Եւրոպայի)

ճանապարհորդները բոլոր երկաթուղու
իջեանները, բոլոր հիւանդները,
ամեն տեղ տեղեկութիւններ են
հաւաքել և հիմա կազմել են այն
ճանապարհի ուղղութիւնը, որի վե-
րայ գնացել է պ. Մասսարի փա-
տարանը (այս անուան տակ ճանա-
պարհորդում էր Գամբէտոսն ան-
յայտ): Գիտեն, որ նա եղել է Համ-
բուրգում այն տեղից նա գնացել է
Լիւբեկ, այսինքն դէպի վարցին առ-
նելով տոմսակ մինչև Սլավ իջեա-
նը, որտեղ հենց պէտք է իջնել,
եթէ կամենում են գնալ վարցին:
Այստեղ մէկ դարդակ տեղ է մնում,
որը իւր մէջ երեք օր է պարունա-
կում, այսինքն այդ օրերը որտեղ էր
Գամբէտոսն — այնպէս է մնում: Յետոյ
Գամբէտոսն երևում է Գանդիգում,
յետոյ Գանդիգում, որտեղ նա և
կիւ է Եւրոպայից առած տոմ-
սակով: Գրեգորէնից պ. Մասսարին
գնում է Ֆրանկֆուրտ: Ահա այս
ամենա դուրս են բերել լրագրակն
քննիչները: Այս ամենա աւելի հաս-
տատում են այն ընդհանուր համոզ-
մունքը, որ Ֆրանսիայի առաջին
յայտնի մարդ Գամբէտոսն ունեցել
է տեսութիւն, այսինքն այցելել է
օերկաթէ կանցէլին: Իւր մեծատա-
նում վարչելում:

Որչափ էլ որ այս շողորթութիւն
է գերմանական ազատամիտ հայրե-
նասէրներին, բայց և տիրեցնում է,
վասնզի այս իրողութիւնը նոյնպէս
մի զօրաւոր գէնք է Բիւքստրի ձեռ-
քումը ընտրութիւնը իւր օգտին
դարձնելու:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

Լոնդոնից գրում են, որ Եւրոպայի
կալանաւորները կ'աշխատեն մի բաց
կամ Եւրոպայի չորս միութեան հրո-
վարտակի վարձկաններին տուած խոր-
հուրդի (վարձի վճարը չը տալը) դէմ,
կրօնը ցանկանում է պաշտպանած տեսնել
հողային միութեան նախկին սկզբունք-
ները, որոնք պարտաւորեցնում էին
վարձկաններին վճարելու միայն արդար
և չափաւոր վարձի վճարը: Նրա կար-
ծիքով մի օրինակ վարձ վճարելու բաց-
արձակ մեթոդը, ինչպէս առաջարկում
է այդ հրովարտակը, կարող է միայն
միութեան մէջ բաժանումն ձգել և նրան
վարձ ձգել:

Գուրլինից հաղորդում են, որ Իրլան-
դիայի փոխարքան յայտարարեց, որով
նա հողային միութեան օրինաց դէմ է
հրատարակում և այդ կազմակերպու-
թիւնը քրեական պատմել է համա-
րում, զգուշացնելով որ միութեան ձեռ-
քով գլուխ բերած բոլոր ժողովները,
հարկաւոր դէպքում, ոյժի միջոցով կ'ար-
գելուին:

ՄԵՂՈՐԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ
(ՄԻՋԱԳԱՅԻՆ ՀԵՌԱԳԻՐԱՆ ԳՈՐ-
ԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՑ)

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒՐԳ, 19-ին
հոկտեմբեր: Վառաժպտական Համ-
բուրգը հաղորդում է. Ֆրիդրի-
նշանակվել է Լոմկասեան շրջանի
հրապէսի գլխաւոր:

ՓԱՐԻՑ: Գամբէտոսն ընտրվել
է ժամանակաւոր նախագահ պատ-
գամաւորաց ժողովի: Ջինս Բրաւան
յանձնաժողովի հոկտեմբերի 15-ի

նիստում վիճարկութիւնը գինո-
րական նախարարութեան երկու մի-
մեանցից անկախ մասեր բաժանելու
մասին բազմութեամբ ձայների որոշ-
վել է պահպանելու ներկայ կարգը:
«Նոյն վեճակն» հաղորդում է,
որ Եւրոպայի նախարարութիւնը ա-
ռաջարկում է հեռացնել օղտների
գործի մասին վիճարկութեանց
մասնակցելուց այն քաղաքացի և
ղեմակի պատգամաւորներին, որոնք
ունեն օղտուն: Ունեցիկի նահան-
գում կը լինի հետախուզութիւն և
յանձնած է այդ Լոմկասիին: 16-ին
հոկտեմբերի էքսպրեսները արքունի
գետնները մեծ կորուստով հաս-
տատութեանց և մասնաւոր անձանց
իրեն սկսականութիւն բաժանելը
հակառակ համարեցին տերութեան
շահերին, որովհետեւ այդ երկիրները
Փօնը են տեղափոխութիւնն ա-
պահովելու համար:

ՊԵՏԵՐՈՒՐԳԻ ԲՈՒՐՄԱ

16-ին հոկտեմբերի.	
Արք. բանկ. 1-ին . . .	94 75
— — 2-րդ	92 37
— — 3-րդ	93 56
— — 4-րդ	91 87
Վիճակահ. 1-ին	220 —
— — 2-րդ	214 75
Արև. փոխառ. 1-ին . .	90 37
» » 2-րդ	90 25
» » 3-րդ	90 12
Լոնդոն	25 81
Համբուրգ	220 62
Ամստերդամ	130 50
Փարիզ	272 50
Բիւք	7 66
Բիրմայի վիճակը խաղաղ է:	

ՄԱՆԻ ԼՈՒՐԵՐ

Վ. ԱՐԴԻՆԻՍԻՑ միւղ գրում են.—
Հոկտեմբերի 3-ին մարտահաշիւ կառ-
վարիւր և հակողը լրագրակնի մասն
տեղ և գիշերով փակեցին բոլոր կրպակ-
ները: Ներք օր է որ քրքրում են և զօրս
են անում հակեցում պարսկական և զօրս
համարում են մաքս չը տուած, բայց
պ. կառավարիչը երեք բողոքովն անձա-
նաթ է ուսուական և պարսկական ապ-
րանքներին, որովհետեւ վերցրած ապ-
րանքի 3/4 մասը ուսուական էր, որ ի-
րաւունք չ'ունեին բռնելու, ասելով չէ
համոզում և անա խանութատե-
րերը, որ կոպէկ կոպէկ աշխա-
տելով ընտանիք են կառավարում, յան-
կարծ դրվում են 100-ներէ: Այժմ
մնում է ընկնել ետեւից և աշխատել
յետ առնել:

ԱՆԿՍԱՆԻՐԱՊՈԼԻՑ միւղ գրում են.
— Սուրբ Աստուածածին եկեղեցու հո-
րակառուց շինութիւնը համարեն մինչև
կէսը բարձրացել է, Գեղ ժողովարարու-
թիւն չեն արել, բայց իրաւունք չ'ունեն
անելու, ըստորում հողեր կառավա-
րութիւնը ձեռք է դարձել եկեղեցու
շինութեան առանց հասարակութեան
համաձայնութեան և հաւատարմել էր
ոլնողին, թէ այսքան պատրաստի զու-
մար ունի, որ կարելի չի լինի ժողովը:
Դին գիւնու, շին եկեղեցու ծածկի
փայտերը, որոնց պատերազմի տարին
5000 աւուր էին տալի, այժմ հողույ
վարձը կորան և հարցնող չ'ենաւ:

— Վանայ սովից համար ժողովարա-
րութեան տոմսակներ էին եկած սրբա-
զան պատրիարքից Եւրոպայի սինդի-
կատի հրովարտութեամբ մինչև 10,000 աւուր
արժողութեամբ, ճոմսակները մինչև այժմ
(մի ամբողջ տարի) փառք Աստուծոյ ան-
վնաս և անշարժ դրած են միւր հողեր կա-
ռավարութեան տնտեսութեամբ:

— Սկստեմք մէջ առաջին պիտոյը-
նելի գները հետեւալն են. ոչխարի միսը
ֆունտը 7 կօպ, հաւկիթը 3 հատը 5
կ., իւղը փաւոր 13—14 աւուր, ալիւ-
րը 1 աւուր և այլն:

ԱՐԴԻՆԻՍԻՑ միւղ հաղորդում են, որ
կըզբնական գիւղի հեռագրական կա-
յանը վերջացրել են, ըստորում նա հար-
կաւոր էր միայն պատերազմի ժամանակ,
իսկ այժմ ժողովուրդը (գիւղացիները)
չ'ուղեցին վեր առնել իրանց մօտ 1000
աւուր տարեկան ծախս:

ԳՐԻՆԻՑ միւղ գրում է պ. X.— Ամ.

սիս 11-ին կորեցիկ նպարավաճառ
Ղուկիսիւր Մէլիֆոլի խանութը և
տարան 150 աւուր և շատ ապրանքներ,
և ամուր 13-ին քաղաքիս մեծ փողոցի
վրայ կորեցիկ Ստեփան Զուրիկի մա-
ղաղինը, բայց ոչինչ չը կարողացան տա-
նել, որովհետեւ գողերը տեղում տեղը բռն-
նուցան, նոքա մաղաղիկից զօրս չէին
զալի և անձնատուր չէին կամենում լի-
նել մինչև երկուսն ևս ստիկաններից
արձակուած տորձանակի գնդակից մի մի
վերքեր չ'ստացան:

Սրանց այսպէս յաջող բռնուելը վե-
րոյնալ Հայրապետով արթուն հըս-
կողութեան շնորհիւ էր, որովհետեւ նա
նախապէս խնայել էր, որ գողերը դե-
տաւորութիւն ունեն կորեցի կամ Գոն-
դարեանցի և կամ Զուրեանցի մաղաղի-
նները, և անմիջապէս հաղորդել էր ոս-
տիկանութեան, որ պատշաճաւոր նախա-
զգուշութիւնը տեսնէ, Այս մաղաղիւր
դատնութեամբ և ոստիկանատանը կից և
դատատանական քննիչ ընտարանի
տակ, և գողերին բռնելու ժամանակ
ինքն զիտում էր պատճառներ:

Այս գողերը երկու ամիս է որ արքո-
րանքի վերադարձան թախանձանք մի
քանի բարեկամ անձանց, և քաղաքի
անտարբերութեամբ կրին ընդունեց:

Վերոյնալ մարդասպանութեանց և
գողութեանց պատճառը մեր կարծիքով
այն է որ քաղաքը հոնի փորձուած
ոստիկաններ, այլ բողոքն էլ բացի վե-
րոյնալ Հայրապետովից քանաւորայ
երկատարով վայրենի, անկիրթ, անփորձ
կովկասեան սարկից բերուած օսեր են,
որոնք ծառայում են ոչ թէ քաղաքին,
այլ իրանց ոստիկանապետներին, Բայց
որովհետեւ ոստիկանները և ոստիկան
նում են քաղաքից, ուստի հրաւիրում
ենք քաղաքի վարչութեան ուղղորդ-
թիւնը նախ որ վարձէ փորձուած և
պիտանի անձանց, որոնք ծառայեն ու-
ղիղ նպատակին, և երկրորդ՝ որովհետեւ
շատ անգամ փորձ արին արտորուած-
ները վերադարձի հետեւալքը, լաւ կը
լինի, որ այլ ևս այսպիսիներին ինչպէս
օրէնք էլ թոյլ է տալի չ'ընդունել իւր
մէջ, որպէս ընդունեց վերոյնալ գողե-
րին, իսկ հակառակ դէպքում անշուշտ
առաւել ևս կը քաղաքիս մարդասպան-
ները և գողերը թլուր:

Խմբագիր Պ. ՍԻՄԵՐՆԵԱՆՑ
Հրատարակել է ԷՆՏԻԱՏԵԱՆՑ

